

ВИЗНАЧЕННЯ ПРОГНОСТИЧНИХ МАРКЕРІВ ВИРАЗКОВО-НЕКРОТИЧНОГО ЕНТЕРОКОЛІТУ У ДІТЕЙ

Лактіонова В.І., Малик Н.В.

Харківський національний медичний університет

Виразково-некротичний ентероколіт (ВНЕ) – захворювання, яке характеризується тяжким перебігом та високим ризиком розвитку ускладнень, що може призвести до інвалідизації пацієнта. Визначення прогностичних біомаркерів дає змогу встановити прогресування даного захворювання, ризику розвитку ускладнень, рівень ефективності проведеної терапії.

У дослідженнях А. Vaioroulou та співавторів говориться про те, що у хворих ВНЕ значно підвищується експресія таких білків, як церулоплазмін, кластерин, та аполіпротеїн В-100, який відповідає за синтез ліпопротеїди дуже низької щільності. Визначення вищеперерахованих показників дає змогу встановити ризик розвитку рецидиву захворювання та його прогресування.

Згідно із даними літературних джерел, достовірним показником запалення тонкого кишечника вважається поява інтестинального білка, зв'язуючого жирні кислоти (I-FABP), у сироватці крові та його виявлення у сечі. I-FABP є ранім біомаркером розвитку виразкового ентероколіту та хвороби Крона у недоношених дітей з гострим абдомінальним болем.

У дослідженнях Наукового центра здоров'я дітей РАМН було доказано, що якісним прогностичним маркером перебігу виразково-некротичного ентероколіту служить фекальний кальпротектин. Даний білок – значущий показник у клінічній практиці, тому що з його допомогою обирають індивідуальну тактику лікування пацієнта. Окрім того, підвищення фекального кальпротектину більше ніж 700 мкг/г є предиктором перфорації стінки кишечника. Також, у ході роботи виявлено, що для прогресуючого ВНЕ та його ускладнень характерний високий рівень матриксних металопротеїназ MMP-9, MMP-2 та інгібітора матриксних протеїназ TIMP-4 у сироватці крові.

